

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ประสิทธิผล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล

ขององค์การ : ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นายอุทัย สันติสกุล

รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรพิทย มีมาก ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เกี้ยวกิ่งแก้ว กรรมการ

อาจารย์ ดร. มยุรี อุณาพรราชธน กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะขององค์การที่มีประสิทธิผล ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวแปรประสิทธิผลคือ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการปรับตัว ความพึงพอใจ ความเจริญเติบโต และตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลคือ ลักษณะขององค์การ ลักษณะของสภาพแวดล้อม ลักษณะของบุคคลในองค์การ และนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดประสิทธิผล นอกจากนี้ยังศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อความสัมพันธ์ของตัวแปรประสิทธิผลเหล่านั้น และความรู้สึกร่วมและสุดท้ายเป็นการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ประชากรตัวอย่างของการศึกษานี้คือ ข้าราชการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 328 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย หลังจากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาจัดกลุ่มและแปลงข้อมูลเป็นรหัสตัวเลข สร้างคู่มือการวิเคราะห์ตามข้อสมมุติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม การวิเคราะห์จำแนกพหุ การทดสอบซเฟ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.010

ผลการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ประสิทธิภาพ ได้แก่ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการปรับตัว ความพึงพอใจ ความเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีแนวโน้มเป็นไปในทางบวก

1.1 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีประสิทธิผลเหมือนกัน ยกเว้นความเจริญเติบโต ซึ่งกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความเจริญเติบโตมากกว่ากลุ่มสาขาวิชาอื่น

1.2 ตัวแปรระดับการศึกษา สายงาน และอายุราชการ มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันต่อความมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวคือ

ระดับการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี มีแนวโน้มต่อความมีประสิทธิภาพ
ผลน้อย ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาโท ปริญญาเอก
มีแนวโน้มต่อความมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยมาก

สายงาน ข้าราชการสาย ก มีแนวโน้มต่อความมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่มาก ส่วนข้าราชการสาย ข และ สาย ค มีแนวโน้ม
ต่อความมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อายุราชการ ข้าราชการที่มีอายุราชการน้อยมีแนวโน้มต่อความมีประสิทธิภาพของ
มหาวิทยาลัยมาก ในขณะที่ข้าราชการที่มีอายุราชการมากขึ้น มี
แนวโน้มต่อความมีประสิทธิภาพผลน้อยลง

1.3 ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ ลักษณะขององค์การ ลักษณะ
สภาพแวดล้อม ลักษณะบุคคลหรือพนักงาน นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ไม่มีความแตกต่างกัน

1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้องค์การมีประสิทธิภาพคือ ลักษณะขององค์การ ลักษณะ
สภาพแวดล้อม นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้คือ

1. ควรจะมีการศึกษาสาเหตุของความแตกต่างในเรื่องความเจริญเติบโตของกลุ่ม
สาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อทราบความแตกต่างขององค์ประกอบของความเจริญเติบโต

2. ควรจะมีการศึกษาต่อไปว่าสาเหตุใดลักษณะของบุคคลในองค์การจึงไม่มีอิทธิพล
ต่อประสิทธิภาพ

data was collected through questionnaires, and calculated as numerical codes. An analysis handbook was made for the data analysis, to guide it into descriptive statistics, analysis of variance, analysis of covariance, multiple correlation, Scheffe test, multiple regression, using 0.010 as the level of statistical significance for each of these statistics.

The research results were

1. The trend of effectiveness of the Chiang Mai University (productivity, adaptability, satisfaction and growth) were mainly positive.

1.1 Officials of the clusters of Social Sciences, Health Sciences, and Technology have similar opinions except about growth. More of the Health Sciences officials feel that their department has experienced growth than do officials of the other departments.

1.2 Categories of officials divided by educational level, type of work, and seniority have different feelings, as explained below :

The officials with lower educational (levels less than college education) or bachelors degrees have lower opinions about the university's effectiveness. Those with higher education (Associated degrees, Masters, Ph.D.) have higher opinions about the effectiveness.

Professors and lecturers have higher opinions about the university's effectiveness. The research assistants, technical assistants and librarians and the secretaries and clerks have lower opinions about the effectiveness.

Officials with less seniority (fewer working years) have higher opinions of the university's effectiveness. Those with more years of seniority have lower opinions of the effectiveness.

1.3 Among the different academic clusters are identical the factors influencing effectiveness (organizational characteristics, environmental characteristics, personal characteristics, and administrative policies and their implementation).

1.4 The three factors : organizational characteristics, environmental characteristics, and the administrative policies and their implementation, have influence the university's effectiveness

The recommendations from this research are as follows :

1. There should be further study about the factors that cause the difference among academic clusters.

2. There should be further study about why the officials' personal characteristics does not have an influence to university's effectiveness.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved